

KATEDRA ŽURNALISTIKY
Posudek na bakalářskou diplomovou práci

Autor/ka: Petr Lasák

Titul (česky + anglicky): Konstrukce ideologického mediálního obrazu pádu české vlády v denním tisku
(Construction of ideological media picture of the Czech Government fall in the daily press media)

Vedoucí práce: Marek Lapčík, Ph.D.

Hodnotící kritéria	% podíl na celkové známce	hodnocení
Znalost literatury k tématu:	10%	3
Vymezení tématu a formulace cílů práce:	15%	3
Použití relevantních zdrojů a dostatečný počet odkazů; správně vedený vědecký aparát:	5%	3
Logická výstavba práce a strukturace textu:	10%	3
Volba a použití adekvátní metodologie:	15%	3
Dostatečná analýza problému:	15%	3
Ucelené shrnutí výsledků práce a korektně formulovaný závěr:	20%	4
Jazyková úroveň textu (stylistická a gramatická):	10%	4

Celkové hodnocení před obhajobou:	4
--	----------

Do tabulky se wpisují **celá** čísla od 1 do 4, přičemž 1 = výborně, 2 = velmi dobře, 3 = dobře, 4 = nedostatečně. Výsledné hodnocení, které tabulka na základě vepsaných hodnocení sama sečte, převedte do navržené klasifikaci dle platné **klasifikační stupnice** (1 = A; 1,5 = B; 2 = C; 2,5 = D; 3 = E; 4 = F) a vepište do řádku níže.

Navrhovaná klasifikace před obhajobou:	F
---	----------

Témata a připomínky pro obhajobu, průběh obhajoby:

(je nutno vyplnit pro kvalitní přípravu na obhajobu; počet témat a připomínek rozšiřte podle vaší potřeby)

-

Cítí-li vedoucí práce či oponent/ka potřebu vyjádřit se k práci či k průběhu obhajoby verbálně, nechť tak prosím učiní zde:

Předkládaná práce v sobě obsahuje více nedostatků, ale hlavní, možná překvapivou, příčinou zamítnutí je především jazyková úroveň práce. Chyb, které text obsahuje, je tolik, že znemožňují její akceptaci jako absolventské práce oboru žurnalistika. (Na většině stran předloženého textu lze nalézt dvě a více gramatických chyb či překlepů.)

Na druhou stranu se domnívám, že jde o specifické téma, které bylo problematické uchopit jak po stránce teoretické, tak po stránce metodologické. Autorovi se s těmito obtížemi podařilo vyrovnat přijatelně, a proto práci doporučuji spíše dopracovat než přepracovat, a předložit k novému posouzení. Následující poznámky,

námítky a otázky jsou tedy míněny spíše jako podněty, které by měl autor při opravě základního výše nastíněného problému zvážit a pokusit se je zapracovat.

Kromě výše zmíněných jazykových problémů by se měl autor zcela jistě zaměřit na několik oblastí – prvním krokem k přepracování práce by měla být úprava struktury textu. Pasáží nazvané „Zkoumané vzorky“ (s. 8) by měla předcházet relevantní teoretická konceptualizace zkoumané problematiky, která dostatečně a jasně nastaví intence využitelného analytického postupu. (V tomto bodě na jistou bezradnost ukazuje i na bakalářskou práci chudý a problematický seznam použité literatury – mj. odkázat problematiku vztahu média – politika – ideologie na citaci z RVP pro SŠ je skutečně tristní.) Pokud totiž není teoreticky vymezeno, co se má zkoumat, nemůže být ani jasné, jakým způsobem to zkoumat lze.

Přijatelnosti konceptualizace rozhodně neprospívá poněkud problematický krok nazvání jedné z využitých statí – van Dijkova textu *Opinion and Ideologies in the Press* – „van Dijkovou teorií“ /s.9 an./ a její následné označování za metodický postup.) Zásadně rozpracovat by měl autor proto také samotnou metodiku práce – v aktuální verzi jde o zajímavý, v mnoha okamžicích relevantní postup, avšak bez dostatečného teoretického ukotvení a popisu metodiky v mnoha okamžicích snadno zpochybnitelný. Krok, který by šlo s jistou mírou nadsázky v daném textu označit za pokus o operacionalizaci, by neměl spočívat pouze přehledu citací ze zmiňovaného článku doplněných o několik poznámek spíše „technického“ charakteru (s. 14–16). Tato skutečnost se pak totiž v dalších částech nezbytně odráží v problematičnosti některých analytických operací a interpretací příslušných zjištění.

Zejména z hlediska interpretace by autorovi mohl v mnohém posloužit například tzv. komutační test, který by pomohl interpretaci argumentačně posílit. V aktuální podobě nabývají interpretace (navzdory tomu, že mnohé se zdají adekvátní a přijatelné) v důsledku absence jasného popisu metodiky spekulativní charakter. Bez jasného a vyargumentovaného či jinak zdůvodněného metodického postupu pak autor analýzu ideologičnosti zkoumaného materiálu staví na implicitním využití „vlastní alternativní ideologie“. Základní použitý nástroj, tedy van Dijkův ideologický čtverec, je totiž třeba „naplnit“ relevantně získanými daty. V daném případě by bylo možná efektivnějším postupem analyzovat články jako celek a jejich „ideologičnost“ argumentovat klíčovými syntaktickými strukturami. (Mimo jiné by se tabulky schematizující identifikované struktury ideologického čtverce staly výmluvnějšími – ve stávající podobě nutí čtenáře řádek po řádku se vracet k jednotlivým již dříve uvedeným tezím.) Pokud by potenciální protiargumentace vůči předkládaným interpretacím byla vedena stejným způsobem, pak nemalou část autorových interpretací velmi snadno zpochybní. „Rozsouzení“ relevance interpretace bez relevantně vymezeného metodického postupu totiž závisí spíše na individuálním pocitu či individuální ideologické inklinaci. Autor například argumentuje etymologií slova „rebel“ /s.27/, ale tato ideologická implikace odvíjí svůj potenciál z předpokládaného vědění čtenářů (ze znalosti etymologie daného slova). Co když čtenář tímto vědění nedisponuje? A je si autor skutečně jistý, že z hlediska „sémantického pole“ nebo z hlediska možných konotací platí teze, že „Označení přeběhlík navíc postrádá takové negativní konotace jako slova, která autor používá v rámci současných nestálých politiků (viz rebel, vzbouřenec).“? /s.37/ Nelze význam slova „prebēhlík“ interpretovat „negativněji“, protože může konotovat například morálně problematický akt vedený vlastním prospěchem – ve srovnání s tím, že „rebel“ může být interpretován nikoliv etymologicky, ale jako výraz konotující odpor proti (například nelegálnímu nebo nelegitimnímu) systému? Tímto způsobem by bylo možno relativizovat mnoho dalších interpretací. Přesto však platí, že každá z interpretací obsažených v předkládaném textu, která se mi aktuálně jeví jako nadinterpretace, může být předmětem diskuse, a rád se v diskusi nechám přesvědčit. Jen mi autor musí v textu nabídnout „instrument“, jak k jednotlivým interpretacím dochází.

Práci je třeba dopracovat i po formální stránce – odstranit dvojité poznámky (například pozn. 14,15 na s. 13), sjednotit formát odkazování (místa v textu a zkráceně, místa v poznámkách pod čarou), sjednotit formát citací (někdy jsou odlišeny kurzívou,

jindy ne), zpřesnit překlady (například přeložit název van Dijkovy statě jako „názory a ideje v tisku“ je zavádějící – s. 11) a upravit stylistiku (například „nejvýraznějšími předměty k analýze jsou samotná slova“ – s. 14). Přepis analyzovaných článků by měl být zcela jednoznačně zařazen až v příloze a za zvážení by také stálo přehlednější strukturování textu (například přechod mezi analýzou MFD a Práva /s. 43/ čtenář snadno přehlédne).

Nedoporučení k obhajobě:

*Bakalářská diplomová práce **není** vedoucím či oponent/kou **doporučena** k obhajobě, pokud celková známka před obhajobou **je horší** než „dobře“.*

Vedoucí či oponent/ka musí nedoporučení k obhajobě slovně odůvodnit.

Ve stávající podobě (viz výše) práci **k obhajobě nedoporučuji** a navrhuji ji vrátit autorovi k dopracování.

Podpis vedoucího práce (jen v tištěné verzi):

Marek Lapčík, v. r.

Poznámka pro studenta/ku:

Pokud **nedoporučuji** bakalářskou diplomovou práci k obhajobě **oba** hodnotící posudky, **obhajoba se nekoná**.

Pokud **nedoporučuje** bakalářskou diplomovou práci k obhajobě **pouze jeden** hodnotící posudek, student/ka **má právo se obhajoby zúčastnit**.